

C-214/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. április 6.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Consiglio di Stato (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. március 3.

Felperes és fellebbező:

Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Alperes és ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban:

Italy Sanitaria Provinciale di Cosenza

Beavatkozó fél:

ANPAS – Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze Odv

Az alapeljárás tárgya

A Tribunale Amministrativo Regionale (TAR) per la Calabria (Calabria tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) azon ítélete ellen benyújtott fellebbezés, amelyben az elutasította a fellebbezőnek az alperes által a rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatás rendszeres nyújtásának megállapodás alapján önkéntes egyesületek és a Croce Rossa Italiana (olasz Vöröskereszt) részére a többi nonprofit szervezet, így a jelen ügyben fellebbező társasághoz hasonló szociális szövetkezetek kizárásával történő odaitélése tárgyában kiírt kiválasztási eljárás irataival szemben benyújtott keresetét.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A 2014/24 irányelv (28) preambulumbekzdésének és 10. cikke h) pontjának az EUMSZ 267. cikk alapján történő értelmezése.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e a 2014/24/EU irányelv 10. cikkének h) pontjával – és ezzel együtt az irányelv (28) preambulumbekkezdésével – az a nemzeti jogszabály, amely előírja, hogy a rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatások megállapodással elsősorban önkéntes egyesületek javára ítélték oda – feltéve, hogy a harmadik szektor egységes országos nyilvántartásában legalább hat hónapja szerepelnek, valamint az egyesületi hálózathoz csatlakoztak, és (amennyiben létezik ilyen) a vonatkozó tartományi szabályozás értelmében vett akkreditációval rendelkeznek, amennyiben a közvetlen odaítélés garantálja a szolgáltatás nyújtását egy olyan rendszer keretében, amely hatékonyan járul hozzá valamely társadalmi célhoz, és szolidaritási célkitűzéseket követ gazdaságilag hatékony és megfelelő körülmények között, tiszteletben tartva az átláthatóság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét – anélkül, hogy a lehetséges nyertes ajánlattevők más nonprofit szervezeteket és konkrétan a szociális szövetkezeteket mint nonprofit vállalkozásokat is magukban foglalják, beleértve azokat a szociális szövetkezeteket is, amelyek a közérdekű tevékenységekkel kapcsolatos nyereség tagok részére történő kiosztását kezelik, a 2017. évi 112. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 3. cikkének (2-bis) bekezdése szerint?

A hivatkozott uniós rendelkezések

A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 65. o.; helyesbítések: HL 2015. L 275., 68. o.; HL 2020. L 211., 22. o.), 10. cikkének h) pontja és (28) preambulumbekkezdése.

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Decreto legislativo 18 aprile 2016, n. 50 (Codice dei contratti pubblici) (a közbeszerzési szerződésekről szóló, 2016. április 18-i 50. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet), 17. cikk, „A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződésekre és a szolgáltatási koncessziókra vonatkozó különös kizárások”: „(1) A jelen törvénykönyv rendelkezései nem alkalmazandók azokra a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződésekre és szolgáltatási koncessziókra, amelyek tárgya: [...] h) az állampolgárok védelmét célzó, polgári védelmi és veszélymegelőzési szolgáltatások, amelyeket nonprofit szervezetek vagy egyesületek nyújtanak, [...] kivéve a betegszállítási mentőszolgáltatásokat; [...]”.

Decreto legislativo 3 luglio 2017, n. 117 (Codice del Terzo settore) (a harmadik szektorról szóló törvénykönyvre vonatkozó, 2017. július 3-i 117. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet)

4. cikk, „A harmadik szektor jogalanyai”: „(1) A harmadik szektor jogalanyai az önkéntes vagy társadalmi célú tevékenységet folytató egyesületek, jótékonyági egyesületek, nonprofit vállalkozások, beleértve a szociális szövetkezeteket is, [...] valamint a társaságokon kívüli magánjogi jellegű egyéb jogalanyok, amelyeket nonprofit jelleggel, polgári, szolidáris és társadalmilag hasznos céloknak – kizárólag vagy elsősorban egy vagy több közérdekű tevékenység önkéntes fellépés vagy pénz, áruk vagy szolgáltatások ingyenes biztosítása vagy kölcsönös segítségnyújtás vagy áruk vagy szolgáltatások előállítására vagy cseréje formájában történő folytatásán keresztül történő – elérése céljából alapítottak, és szerepelnek a harmadik szektor egységes országos nyilvántartásában.”

56. cikk, „Megállapodások”: „(1) A közigazgatási szervek [...] a harmadik szektor egységes országos nyilvántartásában legalább hat hónapja szereplő önkéntes és társadalmi célú tevékenységet folytató egyesületekkel írhatnak alá olyan megállapodásokat, amelyek harmadik felek javára szolgáló közérdekű társadalmi tevékenységek vagy szolgáltatások végzésére, illetve nyújtására irányulnak, ha azok kedvezőbbek a piac igénybevételénél”.

57. cikk, „Rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatás”: „(1) A rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatások megállapodással elsősorban olyan önkéntes egyesületek javára ítélték oda, amelyek a harmadik szektor egységes országos nyilvántartásában legalább hat hónapja szerepelnek, az [...] egyesületi hálózathoz csatlakoztak, és amennyiben létezik ilyen, a vonatkozó tartományi szabályozás értelmében vett akkreditációval rendelkeznek, amennyiben a szolgáltatás sajátos jellege miatt a közvetlen odaítélés garantálja a közérdekű szolgáltatás nyújtását egy olyan rendszer keretében, amely hatékonyan járul hozzá valamely társadalmi célhoz, és szolidaritási célkitűzéseket követ gazdaságilag hatékony és megfelelő körülmények között, tiszteletben tartva az átláthatóság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.”

(2) Az (1) bekezdésben említett szolgáltatások tárgyában kötött megállapodásokra az 56. cikk (2), (3), (3-bis) és (4) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.”

A Codice civile (polgári törvénykönyv) 2514. cikke, „A kölcsönösségi alapon működő szövetkezetekre vonatkozó követelmények”: „A kölcsönösségi alapon működő szövetkezeteknek az alapszabályukban elő kell írniuk: a) a postai takarékkönyvek maximális kamatát meghaladó mértékű osztalék felosztásának tilalmát, amely kamat két és fél ponttal magasabb a ténylegesen befizetett tőkéhez képest; [...]”.

Legge 8 novembre 1991, n. 381 (Disciplina delle cooperative sociali) (a szociális szövetkezetekre vonatkozó szabályozásról szóló, 1991. november 8-i

381. sz. törvény), 1. cikk, „Meghatározások”: „(1) A szociális szövetkezetek célja a humanizmus előmozdításához és az állampolgárok társadalmi integrációjához fűződő általános közérdek érvényesítése az alábbiakon keresztül: a) szociális, egészségügyi és oktatási szolgáltatások működtetése [...]. (2) A jelen törvénynek megfelelő szociális szövetkezetekre is alkalmazni kell az azon szektorra vonatkozó rendelkezéseket, amelyben a szövetkezetek működnek”.

Decreto legislativo 3 luglio 2017, n. 112 (Revisione della disciplina in materia di impresa sociale) (a nonprofit vállalkozásokra vonatkozó szabályozás felülvizsgálatáról szóló, 2017. július 3-i 112. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet), 3. cikk, „A nyereségszerzési cél hiánya”: (2-bis) „Az (1) és (2) bekezdés szempontjából nem minősül a működésből eredő haszn és nyereség akár közvetett felosztásának sem a (2) bekezdés szerinti közérdekű tevékenységekkel kapcsolatos nyereségnek a szövetkezeti társaság formájában létrehozott nonprofit vállalkozások által a tagok között a polgári törvénykönyv 2545-sexies cikke alapján és a törvényben vagy az alapszabályban megállapított feltételeknek és korlátoknak megfelelően történő felosztása, feltéve, hogy az alapszabály vagy az alapító okirat feltünteti a nyereségnek a tagok között a kölcsönös közreműködés mértékével és jellegével arányos felosztásának kritériumait, és hogy a kölcsönösségen alapuló működésből nyereség keletkezik.”

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 Az Italy Emergenza egyesületi hálózathoz tartozó nonprofit szövetkezet, amelynek célja a humanizmus előmozdításához és a társadalmi integrációhoz fűződő általános közérdek érvényesítése, és amely többek között egészségügyi szállítási szolgáltatásokra szakosodott, és a cégnyilvántartásban nonprofit vállalkozásként szerepel.
- 2 A 2020. február 26-án közzétett hirdetménnyel az Azienda Sanitaria Provinciale (ASP) di Cosenza (cosenzai megyei egészségügyi szolgálat, Olaszország) a rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatás rendszeres nyújtásának megállapodás alapján önkéntes egyesületek és a Croce Rossa Italiana részére történő odaítélése tárgyában kiválasztási eljárást írt ki.
- 3 A TAR per la Calabriahoz (Calabria tartomány közigazgatási bírósága) benyújtott keresetében az Italy Emergenza elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az ASP di Cosenza jogellenesen döntött amellet, hogy az igényelt egészségügyi szállítási szolgáltatások odaítélését kivonja a pályázati eljárás alól; másodlagosan hogy jogellenesek a hirdetmény azon pontjai, amelyek azonnal kizárták a többi nonprofit szervezetet, mint például az olasz jog szerinti szövetkezeteket a szóban forgó odaítélésből. A fellebbező különösen azt kifogásolja, hogy az ASP de Cosenza által alkalmazott, a 117/2017. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 56. és 57. cikkében foglalt szabályozás ellentétes a 2014/24 irányelv (28) preambulumbekkezdésével és 10. cikkének h) pontjával, amely rendelkezések szerint a szociális szövetkezetek az önkéntes szervezetekkel egy tekintet alá esnek

a rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatásra vonatkozó megállapodás szempontjából, mivel mindkettő nonprofit jellegű.

- 4 A TAR (tartományi közigazgatási bíróság) elutasította a keresetet. A TAR (tartományi közigazgatási bíróság) először is elismerte, hogy a szóban forgó szolgáltatás a 2014/24 irányelv 10. cikkének – az 50/2016. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 17. cikke (1) bekezdésének h) pontjában átvett – h) pontjában foglalt, a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó szabályok alkalmazása alóli kivétel hatálya alá tartozik. Mivel sürgősségi orvosi ellátásról van szó, annak megállapodással történő odaítélését különösen a 117/2010. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet mint különös törvény 57. cikke szabályozza. Következésképpen előfordulhat, hogy az ennek megfelelő megállapodás nem kedvezőbb a piac igénybevételénél (56. cikk mint általános szabály), de a szerződő egyesületnek szükségképpen teljesítenie kell az említett 57. cikkben felsorolt valamennyi feltételt (az egységes országos nyilvántartásba való felvétel, a hálózathoz való csatlakozás, társadalmi cél, gazdasági hatékonyság és megfelelés stb.).

E körülmények között a TAR (tartományi közigazgatási bíróság) jogszerűnek tekintette a szociális szövetkezeteknek a megállapodás alapján történő odaítélés lehetőségéből való kizárását, mivel azok vállalkozási célt követnek, amely noha szolidaritási jellegű, igazolja a 117/2017. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 57. cikkében alkalmazott, az önkéntes egyesületekhez (amelyek a harmadik ágazatnak az ezen eljárásban való részvételre egyedülként jogosult intézményei) képest eltérő bánásmódot; ennek bizonyítása érdekében a jelen ügyben fellebbező alapszabályának 5. cikkére hivatkozott, amely arról rendelkezik, hogy a postai takarékkönyvek kamatának 2,5%-áig terjedő mértékben osztalékot fizethet.

- 5 A TAR ítéletével szemben a szövetkezet jogorvoslati kérelmet terjesztett a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) elé.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 6 Fellebbezésében a szövetkezet annak kérdését veti fel, hogy a 117/2017. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 56. és 57. cikke összeegyeztethető-e az uniós joggal. Azt állítja, hogy a megtámadott ítélet nem vette figyelembe, hogy a szociális szövetkezetek mint „nonprofit” vállalkozások nem haszonszerzésre törekednek, és a nonprofit cél elérése érdekében kötelesek nyereségüket újból befektetni.
- 7 Az alperes egészségügyi szolgálat erre azt a választ adja, hogy a szövetkezet által hivatkozott uniós jogi szabályok a szolgáltatásnyújtásra irányuló egyes szerződések kizárása tárgyi hatályának meghatározására korlátozódnak, anélkül hogy a 117/2017. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 56. és 57. cikkében előírt odaítélések tekintetében az önkéntes egyesületek és a szociális szövetkezetek azonos kezelését állapítaná meg.

E kontextusban az odaítélésnek az önkéntes egyesületek részére történő fenntartása nem kimerítő és kötelező jellegű a közigazgatási szervek számára, hanem csupán fakultatív és előnyben részesíthető („elsősorban [...] *ítélhető oda*”). Ezzel a jogalkotó valójában kifejezte az azon szervezetek előnyben részesítésére irányuló szándékát, amelyek tevékenysége a tagok tevékenységének önkéntes, spontán és szükségszerűen ingyenes jellegén alapul, és amelyek megvalósítják a szolidaritás elvét. A szociális szövetkezetek ezzel szemben olyan közös munkaformára támaszkodnak, amelynek célja, hogy gazdasági előnyt biztosítson a szövetkezet tagjai számára, ily módon kizárólag az önkéntes egyesület nem tesz szert nyereségre a szolgáltatásaiból, és teljesíti azon feltételt, amely a Bíróság C-113/13. és C-50/14. sz. ügyben hozott ítéleteiből is következik, és amely szerint még közvetetten sem törekedhetnek arra, hogy gazdasági előnyt szerezzenek a tagjaik számára.

- 8 Az alperes közigazgatási hatóság támogatása érdekében az ANPAS, az önkéntes egyesületek nemzeti hálózata beavatkozóként lépett fel, és azt a kérdést vetette fel, hogy a szociális szövetkezetek a nemzeti jog szerint nemcsak a polgári törvénykönyv 2514. cikkében megállapított mértékben oszthatnak osztalékot, hanem törvényi korlátozás nélkül nyereség formájában a hasznot is feloszthatják (amennyiben a kölcsönösségen alapuló működés a bevételeknek a költségeket meghaladó többletével zárult), mindez automatikusan a nyereségszerzés hiányának keretén kívülre helyezné őket.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 9 A Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) előzetesen megjegyzi, hogy a Bíróságnak az alperes által hivatkozott egyik ítélete sem foglalkozik azzal a konkrét kérdéssel, hogy nem jelölték meg a szociális szövetkezeteket azon jogalanyok között, akik részére megállapodás alapján odaítélhető a sürgősségi betegszállítási szolgáltatás. Mindkét ítélet megelőzi a 117/2017.sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet hatálybalépését, és ezért azok az e rendelet 57. cikkétől eltérő belső jogi szabályokra hivatkoznak, amely viszont a megtámadott közbeszerzési aktusok alapjául szolgáló rendelkezés. Ugyanígy az általuk végrehajtott irányelv (a 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv) sem az, amelynek megsértésére a jelen ügyben hivatkoznak.
- 10 A Consiglio di Stato (államtanács) ezzel szemben kiemeli, hogy a jogvita megoldása szempontjából a legutóbbi Falck Rettungsdienste ítélet (C-465/17) releváns, amely szerint a 2014/24 irányelv 10. cikke h) pontjának rendelkezésében a meghatározó tényező a nonprofit cél követése a nyereség újbóli befektetésével együtt. Márpedig a nyereségszerzésre irányuló cél hiánya kétséget kizáróan jellemzi a fellebbező szövetkezetet, amint azt alapszabályának 6. cikke kifejezetten kimondja, és az osztaléknak az alapszabály 5. cikkében való előírása csupán az olasz polgári törvénykönyv 2504. cikkének közvetett hivatkozása.

- 11 Kétségtelen, hogy a szociális szövetkezetek szervezetiileg és funkcionálisan különböznek az önkéntes egyesületektől, mivel bár egyik sem rendelkezik nyereségszerzési céllal, csak az előbbieket nyújtanak gazdasági előnyt az abban részt vevő jogalanyok számára, míg az utóbbiakat az ellátott közhasznú tevékenységek „polgári, szolidáris és társadalmilag hasznos céljai” jellemzik (a 117/2017. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 5. cikke).
- 12 Mindazonáltal egyrészt a 2014/24 irányelv 10. cikkének h) pontja – csakúgy, mint a (28) preambulumbekzdése – kizárólag „nonprofit szervezetekről és egyesületekről” beszél, anélkül hogy kizárólag az önkéntes egyesületekre szorítkozna (szöveg szerinti érvelés), másrészt pedig az uniós jogban a vállalkozás fogalma (és vele együtt a közbeszerzési eljárásokban való részvétel) nem feltételezi a vállalkozás nyereségszerzési céljának együttes fennállását (rendszer-tani-logikai érvelés).
- 13 Ily módon a rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatás megállapodás útján történő odaítélése „elsősorban biztosított” lehetőségének a 2014/24 irányelvben előírt „nonprofit szervezetek és egyesületek” egyetlen típusa részére való fenntartása anélkül, hogy az magában foglalná a nonprofit vállalkozásokat is, kétségbe vonja a 117/2017. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 57. cikkében foglalt szabályozás uniós joggal való összeegyeztethetőségét. Az ilyen fenntartás ugyanis azt jelentené, hogy – a fent hivatkozott (28) preambulumbekzdésben és a fent hivatkozott 10. cikk h) pontjában foglalt eltérés szövegének terjedelme ellenére – az önkéntes egyesületek csak akkor tartoznak a nyilvános pályázati eljárás hatálya alá, ha bármely okból az „elsősorban” biztosított megállapodás nem lehetséges, míg minden más nonprofit szervezet esetében mindig pályázati eljárást kell lefolytatni annak érdekében, hogy ugyanezen szolgáltatást odaítéljék részükre. A kétségeket az sem tudja eloszlatni, hogy a nemzeti szabályozásban a megállapodás útján történő odaítélésnek csupán fakultatív jellege van, mivel a szociális szövetkezetek semmi esetre sem tartoznak a lehetséges nyertes ajánlattevők közé.
- 14 Újabbán a Bíróság a C-367/19. sz. ügyben kiemelte, hogy a közbeszerzési szerződés mint visszterhes szerződés fogalma alá tartozik az a szerződés is, amelyben kizárólag a felmerült költségek megtérítése jelenti az ellentételezést. Ily módon a TAR (tartományi közigazgatási bíróság) és az alperes által kiemelt jellemző – vagyis, hogy csak az önkéntes egyesületek esetében hiányzik a szervezet tagjainak bármely gazdasági előnye, amelyek esetében csak a költségek megtérítése áll fenn – érvényét vesztené az ezen egyesületeknek a szociális szövetkezetekkel szembeni előnyben részesítésének az uniós jog alapján fennálló igazolása szempontjából.
- 15 Egy másik tényező, amely tovább árnyalhatja a két nonprofit szervezet közötti különbségeket, az, hogy ahogyan az önkéntes egyesületek munkavállalókat vehetnek igénybe a működésükhöz szükséges mértékben, úgy a szociális szövetkezetek önkéntes tagokkal rendelkezhetnek, akik tevékenységüket

ingyenesen végzik, és akiknek csak költségtérítést fizetnek (a 381/1991. sz. törvény 2. cikke).

- 16 A Consiglio di Stato (államtanács) megjegyzi, hogy a közelmúltban már felvetette a Bíróság előtt a vitatott szabályozásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségeket, és e célból a C-213/21. sz. jelenleg függő ügyben felvetett előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre és az azt alátámasztó indokolásra utal. E kérdést zárásként kiegészítve a következő pontosítást teszi: *„beleértve azokat a szociális szövetkezeteket is, amelyek a közérdekű tevékenységekkel kapcsolatos nyereség tagok részére történő kiosztását kezelik, a 2017. évi 112. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 3. cikkének (2-bis) bekezdése szerint”*.

A Consiglio di Stato (államtanács) így azt kívánja megtudni, hogy a szociális szövetkezetek számára biztosított, az alapszabály által szabályozott azon lehetőség, hogy a haszon egy részét a tagok részére nyereség formájában felosszák, nem eredményezi-e azt, hogy azokat kizárja a nonprofit egyesületek, és így azon egyesületek köréből, amelyek azon jogalanyokat foglalják magukban, amelyek részére a 117/2017. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 57. cikkében említett megállapodás alapján odaítélhető a szolgáltatás. A nyereség kifizetése ugyanis – vagy a költségek megtakarításával, vagy a nyújtott tevékenység utáni díjazás kiegészítésével – az osztalék vagy vagyoni részesedés tagok közötti rejtett felosztásaként jelenhet meg, míg a fent hivatkozott Falck Rettungsdienste ítéletnek megfelelően a nyereség újbóli befektetése a 2004/14 irányelv 10. cikke h) pontjának elengedhetetlen feltétele.

- 17 A 112/2017. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 3. cikkének (2-bis) bekezdéséből és a polgári törvénykönyv 2525-sexties cikkéből többek között kitűnik, hogy a társasági formában működő nonprofit társaságok (például a fellebbező szövetkezet) számára jogszerű a közérdekű tevékenységekkel kapcsolatos nyereség felosztása pontos feltételek és korlátok mellett. Mindenekelőtt a költségvetési egyensúly korlátja. Továbbá annak biztosításának szükségessége, hogy a vállalkozás a jövőben is fennmaradjon, és szolidaritási célt kövessen, a feloszthatatlan tartalékoknak és prudenciális céltartalékoknak köszönhetően. A harmadik korlát a csak a tagokkal végzett tevékenységekből eredő nettó eredmények felosztása. A szövetkezeti társaságnak tehát külön könyvelést kell vezetnie a tagjai által megvalósított tevékenységekről, amelyek mindegyike a társasággal folytatott kölcsönösségen alapuló jogviszony értékének arányában részesedik. Ez mindenesetre azzal, hogy a tagnak nincs alanyi joga a nyereségre, hanem kizárólag a közgyűlés határozata alapján és a törvényben vagy alapszabályban meghatározott mértékben jogosult arra, kedvezményes feltételekhez való feltételes jogként (például a végzett munkáért járó magasabb díjazás), ellentétes lehet a szociális érdek védelmével, és a tagokat a szövetkezethez képest kívülálló vagy ellentétes helyzetbe hozhatja.
- 18 Általánosságban figyelembe véve a nyereség jogi háttérét, a fellebbező szövetkezet „nonprofit” jellegének megállapítása érdekében a Consiglio di Stato

(államtanács) végül átveszi a szövetkezet alapszabályának a „Nyereség” címet viselő 34. cikkének szövegét, amely a következőket írja elő kifejezetten:

„A közgyűlés az igazgatóság javaslata alapján a munkavállaló tagokat megillető általános gazdasági juttatások 30%-ánál nem nagyobb mértékű nyereségről határozhat.

A nyereséget az eljárási szabályzat rendelkezéseinek megfelelően a tagok személyes közreműködésének mértékével és/vagy jellegével arányosan kell felosztani.

A felosztás a közgyűlés határozata alapján a következő formákban történhet: – a juttatások kiegészítése – ingyenes tőkeemelés.

A tagoknak járó összegek a társasági kölcsön felvételéhez is felhasználhatók.

Mindenesetre a nyereség odaítélésének lehetővé kell tennie az a) pontban említett céltartalékot [30 %-nál nem alacsonyabb feloszthatatlan törvényes tartalék] és a b) pontban említett befizetést [az együttműködés előmozdítására és fejlesztésére szolgáló kölcsönös alap részére történő törvényes mértékű befizetés].”

- 19 A fentiekre tekintettel a Consiglio di Stato (államtanács) felfüggeszti az eljárást, és a Bírósághoz fordul azzal a kérdéssel, hogy a fellebbező társasághoz hasonló szociális szövetkezetek, amelyek nem fektetik be újra a teljes nyereségüket és osztalékot fizetnek, jogszerűen kizárhatók-e a rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatások megállapodás útján történő odaítéléséből.